

A surreal landscape featuring a road that splits into multiple paths leading to a sunset over a desert valley. The sky is filled with vibrant orange and yellow clouds, while the ground is a mix of sandy terrain and sparse green vegetation. The overall scene is dreamlike and evocative of a journey or a path of discovery.

Ihmisen kehitys energian muunnoksina

**J. G. Bennettiä mukailten
Kalervo Mielty**

SISÄLTÖ

A. ENERGIIDEN LUOKITUS _____	3
I. Mekaaniset energiat _____	3
II. Elämän energiat _____	4
III. Kosmiset energiat _____	6
B. ENERGIIDEN MUUNNOSPROSESSIT _____	7
C. IHMISEN KEHITYS ANABOLISINA MUUNNOKSINA	8
1. Fyysisen tason muunnokset _____	8
2. Psyykkisen tason muunnokset _____	10
3. Kosmisen tason muunnokset _____	11
Kaavio muunnoksista _____	14
D. MITÄ IHMINEN ITSE VOI TEHDÄ ENERGIIDEN MUUNNOSTEN HYVÄKSI? _____	15
KIRJALLISUUTTA _____	16

IHMISEN KEHITYS ENERGIOIDEN MUUNNOKSINA

Heti ensi askeleistaan alkaen ihminen opettelee energioiden muuntamista ja käyttöä, että hän joskus kykenisi ilman toisten jatkuvaa tukea itse ohjaamaan toimintaansa.

Energioiden muutokset ovat poikkeuksetta mukana kaikissa ilmiöissä elämän kaikilla tasoilla, joten niiden avulla voidaan varsin yleispätevästi kuvata kokonaisuuden toimintaa.

Nykyiset tieteet pystyvät selittämään yhä hienojakoisemmin mekaanisia elämänilmiöitä, mutta niiden yllä menevät jäävät useimmiten vaille pätevää teoriaa. Uskonnollis-filosofisissa järjestelmissä käsitellään kyllä fyysisen kokemuspinnan ylittäviä perusvoimia, mutta ilmiöiden erittely ei niissä - etenkin länsimaisissa järjestelmissä - ole kovin pitkälle vietyä.

A. ENERGIOIDEN LUOKITUS

Ihmisen sisäisiin olemuspuoliin ja niiden toimintoihin perehtynyt matemaatikko J. G. Bennett on analyyttisen tarkastelun helpottamiseksi kehittänyt kaikkeen ilmenevään elämään sovellettavissa olevan energioiden luokitusjärjestelmän. Hän on jakanut energiat periaatteellisten toimintatasojen mukaan matalimmasta lähtien kolmeen luokkaan:

I Mekaanisiin, **II** elämän energioihin ja **III** kosmisiin energioihin.

Kuhunkin näistä sisältyy neljä toisistaan laadullisesti erotettavissa olevaa energialaattaa:

I. Hajaenergia (E12), suuntaenergia (E11), sidosenergia (E10) ja elastinen energia (E9).

II. Rakentava energia (E8), vitaalienergia (E7), automaattenergia (E6) ja sensitiivienergia (E5).

III. Tajuntaenergia (E4), luova energia (E3), yhdistävä energia (E2) ja transkendenttinen energia (E1).

I. Mekaaniset energiat

E12. Hajaenergiaa, mekaanisista energioista alinta laatua, kuvaa parhaiten lämpö. Se ilmenee hiukkasten hajanaisena, intensiteetiltään vaimenevana liikkeenä. Sillä ei ole paikkaa, muotoa tai kaavaa, eikä se voi yksinään saada aikaan mitään.

E11. Suuntaenergia ilmenee mm. gravitaatiossa, magnetismissa ja kaikessa liikunnossa, jossa on jokin suunta, laatu, määrä ja intensiteetti, mutta ei kuitenkaan kaavaa tai pysyvyyttä.

E10. Sidosenergia on kaiken koossa pysyvyyden perustekijä. Se yhdistää yhteisiä ominaisuuksia sisältävät energiat. Esimerkiksi ATP:n (adenosiinitrifosfaatti) kaltainen perusenergia edustaa suureksi osaksi erilaisien kemiallisten sidosten tuottamaa, suuntaenergiaa organisoituneempaa energialajia.

E9. Elastinen energia kykenee esim. siirtymään paikasta toiseen ja muuntamaan muotoaan säilyttäen kuitenkin oman koossa pysymisen kaavansa. Ihmiskehon kudoksissa ja nesteissä on paljon tällaista kehon kaavaan mukautuvaa energiaa. Tästä lajista puuttuu kuitenkin kyky organisoida itseään - eli niin sanottu elämä.

II. Elämän energiat

E8. Rakennusenergialla on oma kaavansa ja kyky itse muuttumatta tuottaa kaavoja muiden energioiden puitteisiin. rakennusenergiat toimivat muunnoksissa katalysaattoreina (hapatuksen kaltaisesti) tuottaen itseensä ottamistaan substansseista aineita, joita kasvit ja kaikki elolliset olennot tarvitsevat elämänsä ylläpitoon.

Rakennusenergia ilmenee esim. DNA:ssa (deoksiribonukleiinihapon), joka toimii RNA:n (ribonukleiinihapon) ribosomien välityksellä rakentamassa valkuaisaineketjuja kaiken orgaanisen elämän perustaksi. Entsyymien ja hormonien tapaiset rakennusenergiat ovat tärkeitä mm. aineenvaihdunnaksi kutsutun prosessin kiihdyttäjinä ja säätelijöinä.

Rakennusenergioiden toimintaa voidaan osaksi tutkia nykyisten tieteiden välinein. Koko elämää koskien on huomattava, että tämän tason energiat edustavat laadultaan vasta neljänneksi alinta tasoa. Niiden pohjalta ei voida saada aikaan päteviä teorioita elämänprosessien todellisista syistä ja alkuperästä.

E7. Vitaalienergia määritellään tässä luokituksessa veressä ja hermostossa kulkeväksi näkymättömäksi vitaliteetiksi - elämää ylläpitäväksi tekijäksi. Jos tämän lajin organisoitumisaste kehossa purkautuu, se kuolee, jolloin vitaalienergia vapautuu muuhun mahdolliseen käyttöön.

Vitaalienergian vapauttamisen kyseenalaisimpia tapoja lienee eläinten uhraaminen siinä tarkoituksessa, että jokin näkymätön olemus tuntisi uhrin kautta nautintoa, jonka se vuorostaan palkitsisi uhrauksen suorittaneelle. Tällainen monissa vanhoissa kulttuureissa vallalla ollut tapa perustuu joidenkin luonnon näkymättömien, puolipersonallisten olentojen houkuttelemiseen palvelemaan ihmisten etua.

Vitaalienergiaa on eriasteisena mm. ilmassa, vedessä ja kasvikkunnassa, joista muut saavat sitä joko suoraan tai erilaisten muunnosmekanismien avulla. Tämä energia ei ole samalla tavoin sidoksissa aineisiin kuin rakennusenergia, ja se reagoi herkästi sekä alempiin että korkeampiin energiavirtauksiin. Vitaalienergian olemassaolo ja saanti on hyvin kriittistä sekä fyysisten että psyykkisten toimintojen kannalta, koska se toimii niiden välimaastossa.

Moni sairaus ilmenee vitaalienergian vajuksena jo ennen varsinaista puhkeamistaan. Runsaasti vitaalienergiaa sisältävän ravinnon nauttiminen saattaisi silloin ehkäistä sairauden puhkeamisen.

Nopeaa ratkaisua energiataason nostoon haetaan joskus mm. anabolisten kemikaalien avulla, jotka usein vahingoittavat ihmisen omia automaattisia muunnosmekanismeja.

Ihmiset ovat jo muinoin tajunneet, että valmiiksi muuntunutta vitaalienergiaa voi siirtää ja siirtyä henkilöstä toiseen sekä tahtoperäisesti että tiedottomasti. Raamatullinen esimerkki tästä löytyy Luukkaan ja Markuksen evankeliumeista, joissa Jeesus havaitsee hänestä lähteneen voimaa, kun joku sen tarpeessa oleva oli koskettanut häntä.

Vitaalisen ja vieraista kemikaaleista vapaan ravinnon tärkeys aletaan tiedostaa sitä mukaa kun liian pitkälle prosessoidun ruuan haittavaikutukset tulevat ilmi esim. diabeteksen ja siitä aiheutuvien muiden ongelmien lisääntymisenä.

Teollisesti käsitellyt ravintoaineet menettävät helposti suuren osan parhaimman laatusista energioistaan, jolloin ihmisen omat muuntomekanismit joutuvat valmistamaan niitä lähtien tarpeettoman alhaisista muodoista - usein jo valmiiksi heikentynein mekanismein.

E6. Automaattien energia on elämän automaattisten (alitajuisten, vaistomaisten), opittujen assosiaatioiden, aistitoimintojen ja niistä juontuvien reaktioiden perustekijä. Se on pitkälle organisoitunutta ja vaikutteille herkkää energiaa, kaiken psykofyysisissä olennoissa tapahtuvan oppimisen ja sen mukaisen toiminnan perusta.

Siihen ei kuitenkaan vielä sisälly varsinaista tietoista aikomusta tai valintaa, joten sen kautta toimiminen on yhä sisäisessä mielessä konemaista tai tietokonemaista. Automaattien energiat ovat jokapäiväisen elämän kannalta ja sen helpottamiseksi täysin välttämättömiä. Ongelmaksi muodostuu usein se, että ihmiset alkavat soveltaa niitä mukavuuttaan tilanteisiin, jotka oikein tulkituiksi tullen edellyttäisivät korkeampien energialaatuksen käyttöä.

E5. Sensitiivienergia on korkein elämän energioista. Se on tietoisuusenergiaa, joka antaa ihmisille tuntemuksen omasta olemassaolosta, ajatuksista, tunteista ja aistimuksista. Se muodostaa jonkinlaisen näkyvämmän pinnan, jolle sisäiset ja ulkoiset vaikutelmat projisoituvat tiedostettaviksi. Näihin vaikutelmiin ihminen reagoi joko niitä korkeammilla, saman tasoilla tai automaattisilla energioillaan.

Ihminen voi tuki lehteä lukiessaan havaita huoneessa olevan oven, mutta hän ei ole siitä varsinaisesti tietoinen ennen kuin kiinnittää siihen huomionsa alkamalla tietoisesti käyttää sensitiivienergiaa.

Voidaan sanoa, että vitaalienergia tekee mahdolliseksi tulla ”eläväksi lihanpalaksi”, automaattien energia tulemisen ”psykofyysiseksi koneeksi”. Sensitiivienergian osuuden lisääntyminen tekee ihmisestä tietoisesti elävän, joka ei kuitenkaan vielä ole täysin tajuinen itsestään ja itsessään.

Psykologia kutsuu tajunnan virraksi lähinnä sensitiivienergian toimintaa. Niin sanottu tunteellisuus (emootiot) ei useinkaan sisällä sensitiivienergiaa, jonka suhteellisen määrän lisääntyminen luo lähtökohdan henkiseksi kasvulle, mikäli se ensin vapautetaan automaattisista sidostumista ja tottumuksista.

Ihmiset pysähtyvät vain harvoin ajattelemaan, mitä he puhuessaan todella tarkoittavat. Pysähtyessään he saattaisivat huomata, kuinka paljon heidän tulisi lisätä sensitiivisyyttä, että he voisivat tiedostaa omat assosiaationsa eli ehdollistumansa, eivätkä enää ehdollistaisi tietoisuuttaan.

Sensitiivisyysenergioihin sisältyy koko organismin kaava. Automaattienergiat antavat sille säätelyjärjestelmän, ja rakennusenergiat toimivat sen aineellisena perustana.

Sensitiivienergian tärkeys ihmisen kehityksen kannalta nojaa siihen, että se voi reagoida sekä alempien että korkeampien energioiden kanssa. Siitä saattaa ajan ja harjoituksen myötä rakentua lähtötaso tavanomaista tiedostamista huomattavasti korkeamman tajuisuuden suuntaan.

III. Kosmiset energiat

E4. Tajuntaenergiaa ilmenee ihmisyyden tässä kehitysvaiheessa verraten vähän, sillä se on inhimillisyyden rajojen yläpuolella toimiva, tavallista elämää suurempi potentiaalisuus. Ihminen voi tulla siitä eri tavoin ja -asteisesti osalliseksi. Vasta tajuntaenergia tekee ihmisestä todellisen järkiolennon eheyttämällä tämän mentaaliset olemuspuolet. Prosessissa syntyy todellinen erotuskyky, joka vapauttaa tajunnan sensitiivienergian polaarista (vastakkaisuuksiin nojaavista) ominaisuuksista.

Tie tajuntaenergian ilmentäjäksi on pitkä ja vaikea. Sitä voidaan kutsua kultaiseksi keskiteiksi tai kaidaksi poluksi. Kehityskulkua ei voida nopeuttaa keinotekoisesti esim. huumeilla, jotka tosin saattavat hetkellisesti irrottaa tajunnan sensitiivisyydestä, mutta tapahtuva laajentuminen ei yleensä anna kovin arvokkaita -saati pysyviä - tuloksia. Samalla aiheutetaan helposti vahinkoa koko herkälle järjestelmälle.

E3. Luova energia on koko universumin suuri elämänvoima ja kaiken inhimillisenkin luomisvoiman perimmäinen lähde. Lisääntymiseen liittyvä voima edustaa ainoastaan tämän luovan voiman vitaalista ilmennystä, niin sanottu seksi on parhaimmillaan vain tämän energian heijastumaa sensitiivitasolla.

Luova energia on korkeinta, joka voi vaikuttaa ilman välittäviä tekijöitä suoraan inhimilliseen kokemuspäiriin. Siinä on kyseessä voima, jolla voitaisiin siirrellä vuoria. Ihmisten luovissa toiminnoissa käyttämä voima on äärimmäisen harvoin yhteydessä tähän voimaan, hyvin harvoin edes tajuntaenergiaan ja verraten harvoin tekemisissä sensitiivienergian kanssa. Tavallisimmin ihmiset käyttävät luovissa toiminnoissaan automaattienergioita projisoiden aikaisemmin kokemaansa sensitiivisyyden ja pitäen tuloksia sitten luovuutena.

Kristillisin termein ilmaisten luova energia edustaa Pyhää Henkeä, jonka tulisi Johanneksen evankeliumin mukaan avata inhimilliselle tietoisuudelle vapauttava totuus - todellisen henkisen ydinolemuksen piirissä.

Kyseessä on asia, jota ei voida käsitteellisesti määrittellä, koska kaikki käsitteet soveltuvat ainoastaan ajallisten ja rajallisten ilmiöiden määrittelyyn. Henkisiä periaatteita (prinsipiä) ei voida vääristelemättä tutkia ja kuvailla ajatusmuodoin, ne voidaan ainoastaan kokea ajallisen ja ajattelun ylittävissä sisäisissä tiloissa, joissa itsekin erillistymätön henki tutkii hengen syvyyksiä itsessään.

E2. Yhdistävä energia on koko universumia koossa pitävä voima. Se kantaa kaikkiin tajuisiin olentoihin istutettua, aavistuksenomaista tietoisuutta siitä, että elämällä on jokin tarkoitus, ja että kaikki ajallinenkin on matkalla jotakin suurempaa ja todellisempaa kohden.

Tätä energiaa voidaan kuvata Jumalan ainosyntyiseksi, suoranaiseksi heijastumaksi, Pojaksi, joka oli olemassa jo ennen kaikkea erillisyyttä. Kristillisissä piireissä sitä kutsutaan Sanaksi, Logokseksi tai Kristukseksi. Se on se, joka Johanneksen evankeliumissa vakuuttaa olevansa sisäisesti yhtä Isän kanssa, ja jollaiseksi kaikkien muidenkin olisi mahdollista kerran tulla.

Tämä kosminen rakkaus on kaiken vetovoiman perusta aina hiukkastasolta galakseihin ja henkisiin hierarkioihin. Vetovoima ilmenee inhimillisissä puitteissa kuitenkin tavallisimmin automaatti- tai sensitiivitasoisina voimina.

Kosminen rakkaus ei suunnattoman voimansa takia voi yleensä muuntamattomana vaikuttaa suoraan mihinkään elämän tai mekaanisen tason energioihin muuten kuin väläyksenomaisesti.

E1. Transkendenttinen energia on kaiken ajateltavissa olevan yläpuolella. Se on ilmenemättömän ja ilmenneen syytön syy ja ylin tahto. Kaikki rajalliset ilmaukset ovat sen rinnalla mitättömiä, eikä sellaisten sanallinen toistelu edistä ihmisen tarkoituksen toteuttamista: etenemistä ”elävästä sielusta eläväksi tekevää henkeä kohden (Paavalin sanoin).”

Tälle pitkälle matkalle jokaisen on ponnistettava niistä edellytyksistä, joita hänellä ja hänessä on, ja pyrittävä sitten elämään niin, että itsessä tapahtuvat muunnokset jatkuvat esteettömästi täyteen mittaansa saakka.

B. ENERGIÖIDEN MUUNNOSPROSESSIT

Energioilla on oma laatunsa, määränsä ja intensiteettinsä (voimakkuutensa). Ne vaikuttavat siihen, tapahtuuko muunnoksia vai pelkästään intensiteetin vaihteluita. Kaikki tapahtuva nojaa energian häviämättömyyden periaatteeseen ja siihen, että anabolisiin muunnoksiin osallistuu aina vähintään kolme energialajia.

Katabolinen, laadullisesti alaspäin suuntautuva muunnos tapahtuu helpommin kuin anabolinen, asteikossa kohoava muunnos. Kun esim. kappaleen liike pysäytetään jarruttamalla, niin siinä sidosenergia (E10) vaikuttaa suuntaenergiaan (E11), ja tuloksena vapautuu lämpöä (E12).

Mikäli halutaan saada aikaan anabolisia muunnoksia, tarvitaan sen synnyttäjäksi - jonkinlaisen ”universaalien armon periaatteen mukaan” - pääsääntöisesti alkuenergiaa kaksi astetta korkeampaa energiaa, että saataisiin aikaan yhden asteen laadullinen kohoaminen.

Prosessissa osa energiasta säilyy oman tasoisena, osan taso tai ainakin intensiteetti laskee. Esimerkiksi höyrykoneessa sidosenergia (E10, laitteen mekaniikka) vaikuttaa lämpöenergiaan (E12, höyryyn), jolloin tuloksena saadaan suuntaenergiaa (E11, koneen liikettä) ja intensiteettinsä menettävää lämpöä. Anaboliset muunnokset edellyttävät lisäksi erityisten järjestelmien tai mekanismien kehittymistä.

Mekaanisten muutosten lopputulokset voidaan yleensä laskea etukäteen, mutta kun siirrytään elämän energioiden piiriin, tuottaa arviointi jo rakennusenergioiden suhteen suuria vaikeuksia.

Vitaalienergioista lähtien on nykytietämyksen nojalla tyydyttävä pelkkien analogisten periaatteiden soveltamiseen, koska yleisesti hyväksytyjä tieteellisiä menetelmiä ei ole olemassa. Amerikassa on jonkin verran kokemusta yhteistyöstä henkisten ja luonnontieteellisten menetelmien kesken vitaalienergioiden tutkimuksesta mm. New Yorkin yliopiston puitteissa (Tri Caragulla).

C. IHMISEN KEHITYS ANABOLISINA MUUNNOKSINA

1. Fyysisen tason muunnokset

Tässä yhteydessä on mahdollista suorittaa ainoastaan suppea katsaus siihen valtavaan prosessiin, jota ihmisen kehitys anabolisina muunnosketjuina ravinnosta ruuansulatuksen, fyysisen ja psyykkisen elämän toimintojen kautta aina kosmisiin muunnoksiin merkitsee. Tarkoituksena on antaa vain yksinkertaistettu kuva asiasta, joka todellisuudessa on äärettömän monimutkainen erilaisten energioiden ollessa samaan aikaan vuorovaikutuksessa toistensa kanssa.

Sitä muunnosmekanismia, joka synnyttää orgaanisen elämän tärkeimmät edellytykset, kutsutaan fotosynteesiksi. Karkeasti luonnehtien siinä muuntuu ilman ja veden sisältämiä suuntaenergioita (E11) sidosenergioiksi (E10), jolloin esim. hiilidioksidista saadaan hiilihydraatteja eli hiilivetyjä orgaanisten hiilivoimaloiden polttoaineiksi.

Organismit tarvitsevat tässä prosessissa muodostuvaa energiaa. Ihmiselimistön on laskettu käyttävän alus- sa mainittua ATP:tä noin 100 kg vuorokaudessa. Kaikkea sitä ei tietenkään tarvitse syödä, koska esim.

kasvikunnasta peräisin oleva 40 gramman molekyyliannos hajoaa prosessissa suunnilleen 2500 kertaa vuorokaudessa.

Fotosynteesin synnyttäjinä toimivat varsin korkeatasoiset energiat: tarvitaan fotonien välittämää auringon vitaalienergiaa (E7) ja kasvien klorofyllissä olevaa, katalysaattorina toimivaa rakennusenergiaa (E8). Osa energioista katabolisoituu lämmöksi, osa säilyy tasoisenaan. Osasta voi muuntua myös korkeampitasoisia energioita.

Kasveilla on kyky sitoa itseensä auringon vitaalienergiaa (E7). Sitoutuva määrä riippuu lajikkeesta ja kasvulosuhteista. Pienetkin muutokset ilmassa, ilmastossa tai kasvualustan ravinnetasapainossa heijastuvat välittömästi kasvien vitaalienergian määrään, koska tälle energialle on luonteenomaista herkkä liikkuvuus. Vitaalienergian tason lasku vaikeuttaa samalla ravintoketjussa korkeammalla tasolla olevien energian saantia.

Nykyisin aletaan varsin yleisesti ymmärtää, että jos ihmisille on mahdollista saada orgaanisista tuotteista käyttöönsä pelkkiä sidosenergioita korkeampitasoisesta ravintoa (saamatta samalla katabolisia kuona-aineita), olisi se suureksi avuksi herkille ihmisen muunnosmekanismeille.

Ihmiselimistö tarvitsee polttoaineekseen tiettytyyppistä sidosenergiaa (E19) joko suoraan kasvikunnasta tai eläinkunnan välityksellä. Ruuan tullessa elimistöön vaikuttavat siihen välittömästi rakennusenergian (E8) tasoiset entsyymit ja ruuansulatusnesteet. Tapahtuu hajoamista kolmen tyyppisiin energioihin: osa muuntuu korkeammaksi, elastiseksi energiaksi (E9), maitiaisnesteeksi eli valkuaisaineeksi, joka toimii kudosten rakennusaineena. Osa säilyy sidosenergian (E10) tasoisena ja varastoituu glykogeeneihin ja rasvoihin. Osa muuntuu lihasten suuntaenergiaksi (E11), joka ylläpitää ihmisen lämpötaloutta. Energioiden katabolisoinemisessa lämmöksi (E12) ei tietenkään ole huono asia, koska ihmisen organismi edellyttää tarkkaa lämmönsäätelyä.

Edellä kuvatut prosessit kuuluvat ihmisolemuksen mekaaniseen puoleen, vaikka myös siinä tarvitaan alusta alkaen mekaanisen tason ylittäviä energioita eli entsyymeitä. Ruumiin kasvun myötä prosessiin sitoutuu suuri määrä elastista energiaa, jota myöhemmin tarvitaan kudosten uudistamiseen ja korjaamiseen.

Veren kuljettama ylimääräinen elastinen energia (E9) muuntuu vitaalienergian (E7) vaikutuksesta entsyymeiksi ja hormoneiksi, jotka rakennusenergiaina (E8) säätelevät ruumiin elämää. Niissä on mahdollisuus anabolisiin muunnoksiin, mutta muunnosten toteutuminen vaatii hyvin monimutkaisen ja herkän mekanismin virheetöntä toimintaa.

Kyseinen mekanismi panee veren ja hengitysilman rakennusenergian (E8) tasoiset aktiiviset substanssit sekoittumaan keskenään ja yhdistää ne sitten ruumiin automaattiseen säätelymekanismiin (E6).

Tämä on ihmiskehon ainoa tapa valmistaa itse vitaalienergiaa (E7). Muunnosprosessissa osa rakennusenergian (E8) tasoista substansseista jää elävöittämään valtimoverta, osa katabolisoituu kudosten korjaukseen tarvittavaksi elastiseksi energiaksi (E9) ja siitä edelleen sidosenergiaksi (E10) - poistuen lopulta jätteinä osaksi jotakin uutta muuntumiskiertoa.

Vitaalienergian (E7) muunnosprosessi ansaitsee vielä lisäselvitystä, koska tämä energialaji tuottaa nykyisille länsimaisille ihmisille vaikeuksia.

Ihmiset tarvitsevat vitaalienergiaa elintärkeän entsyymi- ja hormonitason ylläpitoon. Prosessi tulisi tosin periaatteessa toimia täysin automaattisen, itseohjautuvan ja -optimoivan palautejärjestelmän ohjauksessa.

Ongelmia syntyy siitä, että vitaalienergia toimii myös ihmisten psyykkisten toimien perustana. Ajattelu, tunteet ja aistiminen vaativat oman osuutensa vitaalista energiaa, ja tämä osuus on kasvanut valtavasti ympäristön virikkeiden moninkertaistumisen myötä.

Monet niin sanotuista stressioireista voidaan lukea aiheutuviksi ensiksikin vajauksesta sensitiivienergian (E5) tasolla, josta se voi laajentua vajaukseksi automaattien energiassa (E6), mistä aiheutuu univaikeuksia ja muita säätelymekanismien häiriöitä. Lopulta vajaukset heijastuvat perusaineenvaihduntaan, jolloin fyysisten sairauksien puhkeaminen on lähellä.

Väärät, pinnalliset hengitystottumukset vaikeuttavat osaltaan muunnoksia. Lisäksi ihmiset kuormittavat veressä tapahtuvia muunnosmekanismeja käyttämällä aivan liian paljon matalaenergisiä ja vahingollisia kemikaaleja sisältäviä ravintoaineita.

2. Psyykkisen tason muunnokset

Vitaalienergia (E7) muuntuu sensitiivienergian (E5) vaikutuksesta automaattien energiaksi (E6). Tämä aiheutuu ihmisen rakenteen herkkyydestä siinä tapahtuvien prosessien suhteen. Ihminen havainnoi energioiden muunnoksia ja luo samalla vaikutteista automaattisia ajatus-, tunne- ja reagoititottumuksia sisäsyöttöisten refleksien ja vaistojen oheen.

Automaattien energia (E6) on se taso, johon sensitiivienergia (E5) alinomaan muuntaa vitaalienergian (E7) voimin vaikutteita opituksi aineistoksi.

Toimintojen muuntuminen automaattiseksi on kaiken oppimisen ja kehittymisen kannalta täysin välttämätöntä, mutta vaarana on se, että ihminen alkaa mukavuuttaan tai laiskuuttaan vähentää sensitiivitasoa (E5) käyttöä ja reagoi kohtaamiinsa asioihin pelkillä automaattien energioiden (E6), aikaisemmin valmiiksi muodostuneilla ehdollistumilla. Silloin ihminen ei todellisuudessa koe, mitä hänelle tapahtuu - hän kokee sitä, mitä hänelle on joskus tapahtunut.

Mikäli ihmisen tietoisuuden painopiste jää automaattiselle tasolle, tulee hän kyllä varsin hyvin toimeen, mikäli ulkoinen viriketaso säilyy riittävänä. Jos virikkeiden määrä syystä tai toisesta (kuten laitokseen joutumisessa) alenee, alkaa ihmisen kokonaisenergian taso laskea, koska hänen omat sisäiset prosessinsa eivät ilman ulkoisia impulsseja kykene ylläpitämään riittävää energioiden muunnosprosessia.

Sisäiset ja ulkoiset virikkeet ovat ihmisen ravinnon kolmas laji, jota hän tarvitsee hyvinvointinsa takeeksi - ruuan ja hengitysilman lisäksi. Tämänkin ravinnon laatuun tulisi kiinnittää vakavaa huomiota, koska se vaikuttaa vitaalisten energioiden virtaukseen ja muuntomekanismien toimintoihin - sekä ennen muuta mahdollisuuteen päästä irti liiallisesta konemaisuudesta.

Apostoli Paavalin mainitsema luonnollinen tai lihallinen ihminen ei kuvaa mitään villi-ihmistä, vaan aivan tavallista yksilöä, joka elää omaksumiensa mallien ja tottumusten mukaan pohtimatta paljonkaan vaelluksensa tarkoitusta ja suuntaa. Tällaisessa ihmisessä vapautuva sensitiivienergia (E5) sitoutuu usein välittömästi automaattien energiaksi (E6).

3. Kosmisen tason muunnokset

Henkisestä kehityksestä voidaan alkaa puhua vasta silloin, kun sensitiivienergian (E5) virtaus yksilössä voimistuu tajuntaenergiasta (E4) lähtöisin olevan, kosmisen impulssin myötä. Tapahtuvaa tietoisuuden selkiytymistä ja syventymistä voidaan kutsua viisastumiseksi, joka on laadullisesti erilaista ja huomattavasti korkeampaa kuin pelkkä älyllisyys.

Tilan saavuttaminen edellyttää puhtaasti inhimillistä korkeamman energiasysäyksen (E4) apua, joka ilmenee usein yksilöä ravistelevan sisäisen tai ulkoisen järkytyksen tai kypsytysprosessin tuloksena. Sietokyvyn rajoja koettelevien vaikeuksien (koettelemusten) funktio on siinä, ettei ihminen voi niihin reagoida automaattien energioiden (E6), eivätkä edes sensitiivienergiat (E5) anna tyydyttävää ratkaisua. Tällaisessa paineessa mieli saattaa hetkeksi vapautua ehdollistumisestaan, jolloin tajuntaenergian (E2) katalyyttinen virtaus voimistuu.

Tuomaan evankeliumi symboloi Johannes Kastajalla yksilöä, joka on päässyt tietoisuudessaan ja olemuksessaan tilaan, jota ylemmäksi ihminen ei omin ponnistuksin kykene yltämään. Tällainen ihminen ei enää reagoi entisyytensä perustalta, vaan on avoin sille, mitä todella tapahtuu tässä ja nyt.

Tuomas kuvaa Johanneksen tilan alittamista ”juopuneena olemisena”, mikä tarkoittaa tietoisuuden ehdollistumista elämän ulkoisiin ilmiöihin - elämistä lähinnä automaattien energioiden (E6) varassa.

Todellinen viisastuminen vaatii sellaista mentaalista muunnosprosessia, missä tajunta irtautuu automaattista ehdollistumisestaan. Ihmisellä ei ole tällaiseen valmista mekanismia. Sellaisen synty edellyttää kosmista apua - usein jopa dramaattisen ravistelun muodossa.

Uskonnollisissa yhteyksissä puhutaan ns. herätyksestä tai kääntymyksestä, mutta tapahtuman määritellyyn ja tietoisuudessa syntyviin seurauksiin ei yleensä uskalleta paneutua riittävän vakavasti. Sisäisissä kokemuksissa on usein kyseessä vitaalienergian (E7) ohjautuminen ihmisen tunnekeskukseen, eikä sensitiivienergian (E5) vapautuminen ehdollistumista (E6) tajuntaenergian (E4) ”armosta”.

Sensitiivienergian (E5) lisääntyminen voi tehdä ihmisestä viisaan, mutta ei vielä viisasta siinä merkityksessä, johon Jaakob Vanhurskas viittaa ylhäältä tulevana viisautena. Ymmärryskyvyn syventyminen luo perustaa todellisen henkisen tietoisuuden avautumiselle, mikäli ihminen ei jää paikoilleen ihailemaan itseään saavuttamansa näennäisen viisauden tai uskotellun pelastusvarmuuden turvin.

Vasta tajuntaenergian (E4) vapaa virtaus ja toiminta voi tehdä ihmisen selkeämmin tietoiseksi omasta olemuksestaan. Sen vapautuminen inhimillisestä sensitiivisyydestä (E5) edellyttää sitä kahta astetta korkeamman, yhdistävän energian (E2) antamaa impulssia, joka parhaimmassa tapauksessa voi vapauttaa tajuntaan todellista luovaa energiaa (E3).

Tässä vaiheessa ollaan tekemisissä sen todellisen armon paikan kanssa, jonka monissa uskonnoissa sanotaan vapauttavan yksilön sisäisen olemuksen kaikista muuttuvista ja katoavista tekijöistä. Fyysisten ja psyykkisten kokemusten hankintaan tarkoitettu lihallinen keho on luonteeltaan katoava, eikä se sellaisenaan rakennu uudestaan edes kaiken ilmenneen vetäytyessä ajattomaan tilaan (viimeisenä päivänä).

Luova energia (E3) muodostaa vapaasti virratessaan ihmisen pysyvän olemuksen, joka ei ole riippuvainen lihallisen kehon kaltaisista, tilapäisistä ja rajoittavista käyttövälineistä. Raamattu puhuu Pyhästä Hengestä, jonka saaneet voivat suorittaa mitä ihmeellisimpiä tekoja. Luova energia (E3) on se vapauttava totuus, jonka kaikkea elävää yhdistävä rakkaus (E2) voi tehdä tietoisien toiminnan pysyväksi lähtökohdaksi.

Armon käsite voidaan laajentaa koskeväksi kaikkia anabolisia, ylöspäin suuntautuvia energian muunnosprosesseja. Yhden asteen nousu edellyttää aina vähintään kahta astetta korkeamman energialaadun myötävaikutusta, katalysaattorina (hapatuksena) toimimista - ylemmän armoa.

Luovan energian vapautumista kuvataan monissa perinteissä eri käsittein. Yhteisenä piirteenä niissä on päätyminen kaikkein korkeimman yhteyteen, ikuisen rakkauden piiriin, Isän kotiin ja Hänen täysivaltaiseksi perilliseksi (Jumalan pojaksi). Kyseessä on suuri mysteeri, jonka käsitteellinen ymmärtäminen on mahdotonta, koska muunnokset tapahtuvat ajan ja ajattelun ylittävässä olemuksessa ja tietoisuuden tilassa.

Ihmisen vapautuminen inhimilliseen tajuntaan liittyvistä katoavista tai katkonaisista piirteistä voidaan ilmaista yksinkertaisen kaavan muodossa:

E4 + E2 = E3, joka vastaa Johanneksen evankeliumin Jeesuksen, kaikkiallisen rakkauden (E2) täysivaltaisena ilmentäjänä, esittämää periaatetta, että mikäli seuraajat todella täyttäsivät hänen sanansa (tulemalla tajuntaenergioiden (E4) ilmentäjiksi), niin hän (E2) näyttäisi heille vapauttavan totuuden (E3).

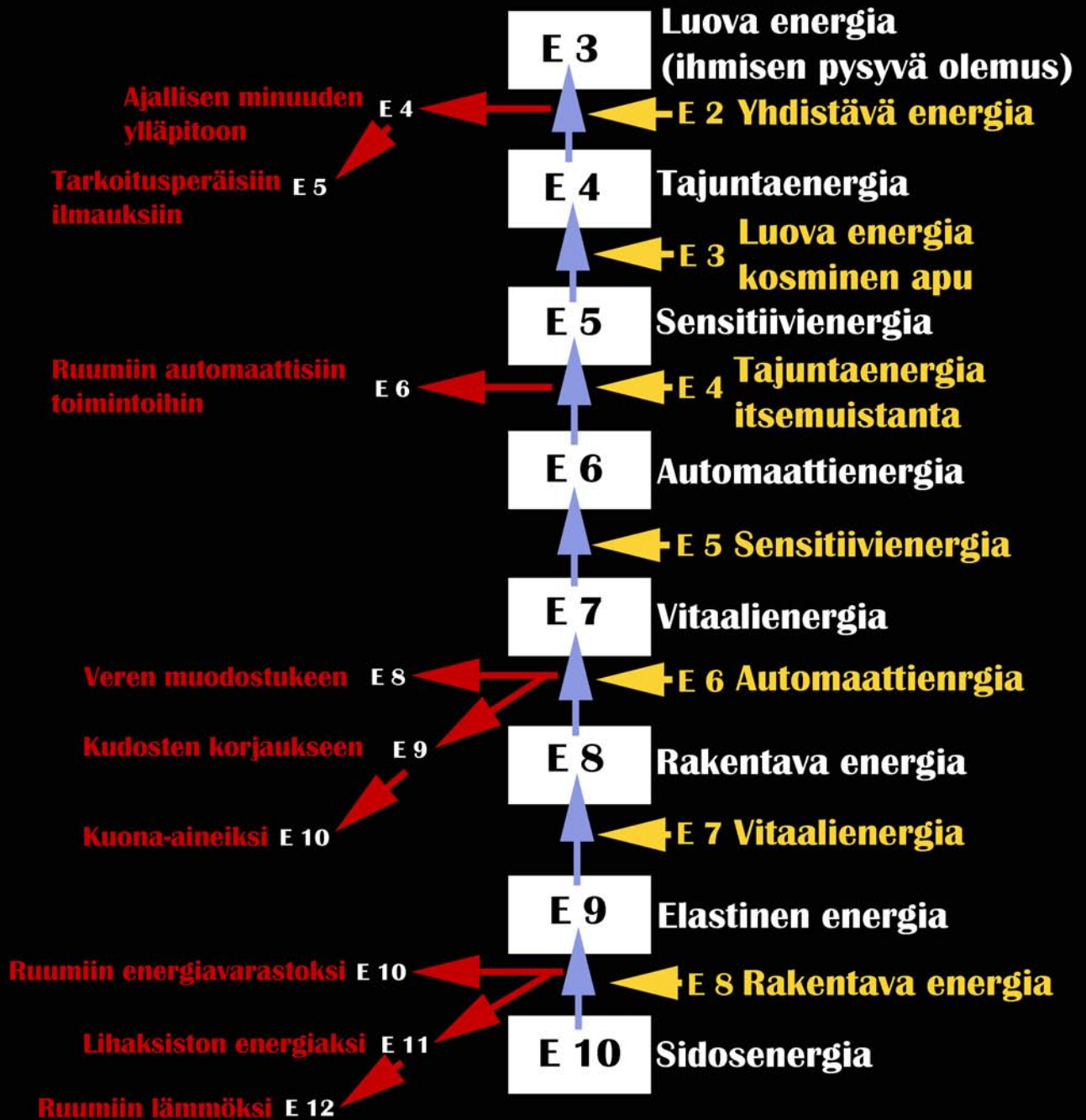
Johanneksen evankeliumi antaa viitteitä myös kosmisten energianmuunnosten viimeisestä (ainakin ihmisyyden puitteissa) vaiheesta, kohoamisesta (tai kohotetuksi tulemisesta) kaikkiallisen rakkauden (E2) ilmentäjäksi. Evankeliumissa Jeesus kuvaa tapahtumaa siten, ettei kukaan voi tulla hänen luokseen, ellei Isä häntä vedä. Energioiden muunnoksena tämä voidaan esittää muodossa:

E3 + E1 = E2. Inhimillisistä sidoksistaan jo vapautunut (E3) olemus saattaa sisäisesti kohota transkendenttaalisen energian (E1) vaikutuksesta yhdistävän energian, kaikkiallisen rakkauden (E2) ilmentäjäksi.

Apostoli Paavali näyttää Korinttolaiskirjeessään kuvaavan pikemminkin tällaista kaikkiallista, kaikkea elävää yhtäläisesti syleilevää rakkautta kuin sen horjuvaa, puhtaasti inhimillistä heijastumaa, joka saattaa hetkessä kääntyä vastakohdakseen.

Seuraavalla sivulla esitetään yksinkertaistetun kaavion muodossa ihmisyyden kehityksen kannalta olennaisimmat muunnosprosessit sidosenergioista (E10) vapauttavaan, luovaan energiaan (E3) saakka.

INHIMILLISEN KEHITYSPROSESSIN KANNALTA OLENNAISIMMAT ENERGIAMUUNNOKSET KAAVIONA

D. MITÄ IHMINEN ITSE VOI TEHDÄ ENERGIODEN MUUNNOSTEN HYVÄKSI?

Matteuksen evankeliumi sisältää vertauksen ymmärtämättömistä neitsyistä, jotka taivaallista ylkäänsä odottaessaan eivät olleet huolehtineet siitä, että heidän lampuissaan olisi riittävästi öljyä.

Tämä vertaus kuvaa erityisesti vaihetta, jossa inhimillisen ja jumalallisen olisi määrä kohdata, ja edellisen väistyä jälkimmäisen tieltä. Tapahtuman sanotaan rasittavan ihmisen psyykkistä ja fyysistä olemusta, joissa kaikkien energioiden tulisi sitä ennen virrata puhtaina, vapaina ja voimakkaina. Matteuksen vertaus symboloi omalla tavallaan sitä, että ihmisyiden kehitys rakentuu erilaatuisten energioiden harmonisen vuorovaikutuksen muodostamalle perustalle.

Fyysisten tekijöiden suhteen lienee itsestään selvää, että ihmisen olisi hyvä kiinnittää huomiota pikemminkin ravinnon laatuun kuin sen määrään. Lisäksi ruuan käsittely tulisi suorittaa niin, etteivät kaikkein hienoimmat ja herkimmin liikkuvat energialaadut poistu.

Psyykkisistä tekijöistä voidaan todeta esim. vanhan taolaisen viisauden nojalla, ettei ihmisen saisi antaa mielensä (tunteiden ja ajatusten) vaikuttaa häiritsevästi omien elinvoimiensa virtauksiin, koska sellainen heikentää automaattisia korjausmekanismeja ja johtaa ajan mittaan sairastumiseen.

Ihmisen olisi hyvä opetella rakentava suhtautuminen elämään välttämällä negatiivisuutta, pelkoja, itsekeskeisyyttä, itsesääliä tai hyödytöntä samastumista maailman kurjuuteen (joka tosin ei saa merkitä välinpitämättömyyttä ja empatian puutetta).

Voimakkaat, mutta laadultaan matalat impressiot ovat omiaan saattamaan ihmisen vitaalienergian virtauksen epätasapainoon. Pahinta asiassa on se, että ihminen, roskaruuan tapaan, tottuu myös mataliin psyykkisiin virikkeisiin, jolloin anabolisten muunnosten tapahtuminen tietoisuudessa käy lähes mahdottomiksi.

Jossakin vaiheessa ihminen joutuu tilaan, jossa kaikki ennen opittu ja omaksuttu tulee uudelleen arvioitavaksi. Elämässä oppiminen on pitkä ja ankara prosessi, elämästä pois oppiminen on huomattavasti ankarampi tie, koska inhimillinen tajunta on täynnä ajallisen elämän tuottamia ehdollistumia. Tarkoituksena ei tietenkään ole fyysisen elämän tuhoaminen, vaan sisäinen vapautuminen kaikista sellaisista ilmiöistä, joille ei löydy vastinetta elämän ydinolemuksessa - todellisuudessa itsessään.

KIRJALLISUUTTA

J. G. Bennett: Aineen, elämän ja kosmoksen energiat, Karatas-Seura ry 2014, ISBN: 978-952-93-4481-9.

J. G. Bennett: Muuntumisen tie 2008, ISBN: 978-952-92-2798

J. G. Bennett: Enneagrammi, ISBN: 978-952-67239-1-4